

РЕШЕНИЕ

№ 3770

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **13768** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.83, ал.8 от Закона за висшето образование /ЗВО/.

Образувано е по жалба на Софийски университет ”Св. К. О.“, [населено място] срещу Решение на Акредитационния съвет на Националната агенция по оценяване и акредитация (АС на НАОА) по Протокол № 18 от 24.10.2019г., с което на основание чл.83, ал.4 от Закона за висшето образование (ЗВО) приключва процедура по чл.81, ал.1, т.2, б. „в” от ЗВО заявена от университета, в частта му по т. III за докторска програма „Фармакогнозия и фитохимия“, с която се отказва програмна акредитация на докторска програма „Фармакогнозия и фитохимия“ от професионално направление 7.3. Фармация, област на висше образование 7 Здравеопазване и спорт, съответно е определен срок до 18 месеца, в който заявителят може да поиска повторна акредитация с мотив, че преподавателите, които ще участват в обучението на докторанти по “ Фармакогнозия и фитохимия“ нямат придобита ОНС „доктор“ в това професионално направление.

Жалбоподателят Софийски университет ”Св. К. О.“, чрез адв. В., твърди незаконосъобразност на акта, като постановено в противоречие със закона. Без да се оспорва фактическата констатация на административния орган, смята, че изводът на Постоянната комисия, съответно приет в решението на Акредитационния съвет е незаконосъобразен и необоснован. противоречие с обобщения доклад на постоянната комисия, а също и че решението е немотивирано и необосновано. Смята, че е налице

противоречие в оценката по съответния критерий от Постоянната комисия. Сочи и, че разпоредбите на чл.24, ал.1, т.1 и чл.29, ал.1, т.1 от ЗРАСРБ отнасящи се до критериите за заемане на академични длъжности, които са посочени от Постоянната комисия, са изменени с ДВ, бр. 30 от 2018 г., като за заварените случаи съгласно §40 от ПЗР на ЗРАСРБ те не се отнасят. Иска оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът Акредитационният съвет на Националната агенция по оценяване и акредитация, чрез процесуалния си представител адв. Б., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения акт. Сочи наличието на смесване между процедурата по придобиване на ОНС „доктор“, съответно „професор“ по ЗРАСРБ, която не е приложима в случая, и процедурата за акредитация по ЗВО, съответно за оценка на профилът и квалификацията на преподавателския състав, който ще осъществява докторската програма, съответна за експертната преценка за това какъв е необходимия преподавателски състав, който да осигурява необходимото високо ниво на качество на обучение по съответната докторска програма. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съобразно чл. 83, ал. 8от ЗВО. В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административният съд С. – град, II Отделение, 35 състав, като обсъди събраните по делото доказателства, във връзка с доводите на страните и въз основа на преценка на законосъобразността на оспорения административен акт съгласно чл. 168 от АПК на всички основания посочени в чл. 146 от АПК, и приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението е взето от компетентен административен орган, съгласно чл.83, ал.1 от ЗВО – в случая Акредитационният съвет на НАОА и не е налице основание за обявяване на нищожност с гласно чл.146, т.1 от АПК.

Също така, компетентна съгласно чл.51 от Правилника за дейността на НАОА, с оглед предмета на оценка, правилно е определена и Постоянната комисия по здравеопазване и спорт, която е изготвила обобщения доклад.

Процедурата е уредена в чл.81 от ЗВО и Правилника за дейността на НАОА.

Налице е изготвен Доклад на компетентната Постоянна комисия по здравеопазване и спорт. Гласуването, както в постоянната комисия, така и в АС на НАОА е редовно и при необходимия кворум.

При преглед на проведената процедура, съдът счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяната на решението по чл.146, т.3 от АПК.

В същото време съдът установява несъответствие с изискванията за форма и несъответствие с материалния закон:

На първо място, налице е нарушение на задължителното съдържание на административния акт,.

Съгласно чл.83, ал.4 от ЗВО, „Решението, с което за първи път се прави отказ за акредитация или се отнема акредитация, съдържа: 1. мотиви за отказа или за отнемането на акредитация и препоръки, чието изпълнение от страна на висшето училище е задължително условие за откриване на нова процедура за акредитация; 2. срок за предприемане на мерки за изпълнението на препоръките, който не може да

бъде по-дълъг от 18 месеца – при институционалната акредитация, и от 12 месеца – при програмната акредитация.“

Видно от съдържанието на процесното Решение на Акредитационния съвет на Националната агенция по оценяване и акредитация по Протокол № 18 от 24.10.2019г., с което на основание чл.83, ал.4 от Закона за висшето образование (ЗВО) приключва процедура по чл.81, ал.1, т.2, б. „в” от ЗВО заявена от университета, в оспорваната му част по т. III за докторска програма „Фармакогнозия и фитохимия“, то съдържа: отказ на програмната акредитация на докторска програма „Фармакогнозия и фитохимия“ от професионално направление 7.3. Фармация, област на висше образование 7 Здравеопазване и спорт; определен срок до 18 месеца, в който заявителят може да поиска повторна акредитация и мотив за отказа, че преподавателите, които ще участват в обучението на докторанти по “ Фармакогнозия и фитохимия“ нямат придобита ОНС „доктор“ в това професионално направление.

Решението не съдържа нито препоръки, чието изпълнение от страна на висшето училище е задължително условие за откриване на нова процедура за акредитация / по чл.83, ал.4, т.1, пр.2 от ЗВО/ и срок за предприемане на мерки за изпълнението на препоръките, който не може да бъде по-дълъг от 18 месеца – при институционалната акредитация, и от 12 месеца – при програмната акредитация / по чл.83, ал.4, т.2 от ЗВО/.

Действително в Доклада на Постоянната комисия в констатациите по критерий 5.1. е записано че Постоянната комисия препоръчва „хабилитираните преподаватели по специалността на докторската програма да придобият ОНС „доктор“ по специалността „Фармакология и фитохимия““.

Това обаче не е част от решението на Акредитационния съвет, а на доклада на постоянната комисия, а доколкото е посочено като задължително негово съдържание, не може да се приеме, че е изпълнено това законово изискване.

Освен това, закона изисква посочването на такива препоръки, чието изпълнение от страна на висшето училище е задължително условие за откриване на нова процедура за акредитация, като такова изискване също не е посочено.

Като не са дадени препоръки, съответно и не е даден посочения от закона срок за изпълнението им, който не може да е по-дълъг от 12 месеца.

Нарушението на задължителното съдържание на акта, посочено в специалните разпоредби на закона, винаги е съществено нарушение по смисъла на чл. чл.146, т.2, както и на чл.146, т.4 от АПК, представляващо основание за отмяната му.

На второ място, съдът счита, че отказът е неправилно и необосновано мотивиран.

Мотивът за отказа, както бе посочено по-горе е, че преподавателите, които ще участват в обучението на докторанти по “Фармакогнозия и фитохимия“ нямат придобита ОНС „доктор“ в това професионално направление.

По делото не се спори между страните върху този факт. Посочените преподаватели, хабилитирани лица на трудов договор, които според предложението ще обучават докторанти са:

Доц. д-р И. С., който заема академична длъжност „доцент“ в направление „Фармация“ / Фармакогнозия/ и е с придобита ОНС „доктор“ по „Химични науки“.

Доц. д-р А. Н. също заема академична длъжност “доцент“, в процедура е за заемане на академична длъжност „професор“ и е с придобита ОНС „доктор“ по „Биологични науки“ / Ботаника/.

Останалите хабилитирани лица – доценти, са доктори по „Химични науки“.

В същото време, следва да се посочи, че не съществува към датата на издаване на процесното решение законово изискване за това преподавателите, които ще участват в обучението на докторанти да имат точно придобита ОНС „доктор“ в това направление.

В Доклада на Постоянната комисия е посочено, че това влизало „в противоречие с чл.24, ал.1, т.1 и чл.29, ал.1, т.1 от ЗРАСРБ“, което е неправилно. Сочените текстове изобщо нямат отношение към процедурата по ЗВО, а става въпрос за заемане на академична длъжност „доцент“, съответно „професор“, като с изменение на ЗРАСРБ, обн. ДВ, бр. 30 от 2018 г. е прието, че кандидатите за заемане на академична длъжност „доцент“, съответно „професор“ следва да са придобили образователна и научна степен „доктор“, която за специалностите от регулирани професии трябва да бъде от същата специалност.

В случая, става въпрос за съвсем различна процедура по Закона за висшето образование и за оценка на Постоянната комисия, която впоследствие се възприема и от Акредитационния съвет за капацитета на учебното заведение за изпълнява предложената докторска програма и тя няма нищо общо със сочената от Постоянната комисия разпоредба, поради което изобщо не може да се приеме, че е налице „противоречие“ с нея.

Съгласно чл.78, ал.1 от ЗВО, програмната акредитация се основава на оценяването на качеството на предлаганото образование в определено професионално направление в основно звено и/или филиал на висшето училище, на специалност от регулираните професии или докторска програма.

Съгласно чл.78, ал.3 от ЗВО, обект на оценяване при програмната акредитация са: 1. структурата, организацията и съдържанието на учебните планове и програми; 2. профилът и квалификацията на преподавателския състав; 3. материално-техническата осигуреност на обучението; 4. методите на преподаване и оценяване постиженията на студентите; 5. управлението на качеството на образованието; 6. научноизследователската и художествено-творческата дейност на академичния състав и участието на студентите и докторантите в нея.

Следователно, тук става въпрос за оценка по чл.78, ал.3у т.1 от ЗВО обект на оценяване „профил и квалификация на преподавателския състав“ – Стандарт 5 „Преподавателски състав“, съответно критерии 5.1., съгласно който Висшето училище следва да има “разработена политика за осигуряване на качествен академичен състав, за подготовката на докторанти, която е част от стратегията за развитие на институцията“, като тази оценка на комисията е дадена по подкритерий 5.1.1., съгласно който „Подготовката на докторантите се осъществява от хабилитирани преподаватели с необходимия профил и с доказана квалификация в областта на докторската програма.“

Следователно, този критерий изисква хабилитирани лица, като всички посочени преподаватели са такива. Няма изискване да бъдат именно с ОНС „доктор“. Един от преподавателите, Доц. д-р И. С. освен, че е хабилитирано лице, заема и заема академична длъжност „доцент“ именно в направление „Фармация“ / Фармакогнозия/. Всъщност, ако Постоянната комисия е считала, че предложените преподаватели, с оглед техния профил и липса на доказана квалификация в областта на докторската програма не могат да осигурят качествено образование по докторската програма, то е следвало да изложат мотиви именно в тази насока, а не да дава заключение за изискване, каквото не съществува в закона или в приложените критерии, съответно да

се позовава на противоречие с неприложими в случая разпоредби на чл.24, ал.1, т.1 и чл.29, ал.1, т.1 от ЗРАСРБ.

Мотиви постфактум, след издаване на акта и чрез писмения отговор и бележките на процесуалния представител по делото адв. Б. не може да се считат за мотиви на акта.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспорвания административен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с императивните изисквания на чл. 59 ал. 2 т. 4 от АПК, съгласно който административния акт следва да съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване. Нарушаването на това изискване съставлява съществено нарушение и е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на акта като незаконосъобразен. Не на последно място, липсата на мотиви препятства преценката за цялостна законосъобразност на акта, включително от съда.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен и преписката върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на установената в закона форма и коректно мотивиран.

При този изход на спора и при своевременно направено искане за разноси от страна на жалбоподателя, съдът следва да му присъди такива в доказан размер от 50 лв. д.т. и 500 лв. адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ жалба на Софийски университет "Св. К. О.", [населено място] на Акредитационния съвет на Националната агенция по оценяване и акредитация по Протокол № 18 от 24.10.2019г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Националната агенция по оценяване и акредитация да заплати на Софийски университет "Св. К. О.", [населено място] разноси в доказан размер от 550 /петстотин и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: